

การพัฒนาความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู โดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงรวมพลัง

The Development of Instructional Design Ability of Pre- Service Teachers Using Case Based Learning with Collaborative Learning

ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน*

ChanasithSithsungnoen*

สาขาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรจังหวัดนครปฐม 73000

Curriculum and Supervision, Faculty of Education, Silpakorn University NakhonPathom, NakhonPathom 73000

*To whom correspondence should be addressed. e-mail: sithchon@hotmail.com

Received: 3 December 2019, Revised: 25 January 2020, Accepted: 20 February 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงรวมพลัง 2) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นักศึกษาครู ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงรวมพลัง และ 3) ศึกษาความสามารถในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้นักศึกษาครูกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย จำนวน 25 คน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในภาคการศึกษาปลาย 2560 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงรวมพลัง 2) แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ จำนวน 30 ข้อ 3) แบบประเมินความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้อัตนิตที่ใช้ในการวิจัยคือค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงรวมพลัง ได้ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ มีชื่อย่อว่า DAISI 6 Steps ได้แก่ ขั้นที่ 1 (Define) กำหนดสถานการณ์หรือเหตุการณ์ ขั้นที่ 2 (Analyze the problem of a situation or event) วิเคราะห์ปัญหาของสถานการณ์หรือเหตุการณ์ ขั้นที่ 3 (Identify alternative solutions) ระบุทางเลือกแก้ปัญหา ขั้นที่ 4 (Search results) การค้นหาผลลัพธ์ ขั้นที่ 5 (Share knowledge) แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ ขั้นที่ 6 (Implement the results) นำผลลัพธ์ไปใช้ 2) ผลการเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นักศึกษาครู หลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงรวมพลัง สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 3) ความสามารถในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้นักศึกษาครู โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงรวมพลังอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.33, S.D = 0.73$)

คำสำคัญ : การออกแบบการจัดการเรียนรู้ กรณีศึกษาเป็นฐาน การเรียนรู้แบบร่วมแรงรวมพลัง นักศึกษาครู

Abstract

The objectives of this study were: 1) to develop instructions using Case-Based Learning and Collaborative Learning to promote the ability of Pre- Service Teachers to design instructions, 2) to compare the learning outcomes of Pre- Service Teachers before and after studying, 3) to study the ability to design instructions of Pre- Service Teachers. The samples of this study were: 25 undergraduate students in Early

Childhood Education Program of the Faculty of Education, Silpakorn University, who were studying their second semester of academic year 2017. The samples were purposively selected. The instrument used in this research included: 1) instructions using Case Based Learning and Collaborative Learning, 2) 30 items of comprehensive test on the 4 units of the instructions, 3) 20 items of 5-point scale assessment on the ability to design instructions. The research used various types of statistics including mean, standard deviation, and T-score.

The research found that 1) The instructions using Case Based Learning and Collaborative Learning for promoting the ability of Pre- Service Teachers in the Faculty of Education at Silpakorn University to design instructions applied the 6-steps approach called DAISI. The first step was to define a situation or event, then followed by the second step which was to analyze the problem of a situation or event. The third step was to identify alternative solutions, then the fourth step was to search results. The fifth step was to share knowledge, and the sixth step was to implement the results. 2) The learning outcomes of Pre- Service Teachers after attending the instructions using Case Based Learning and Collaborative Learning were significantly at 0.05 level higher than before their attendance. 3) The Pre- Service Teachers' ability to design instructions using Case Based Learning and Collaborative Learning was in "very good" level ($\bar{X} = 4.33$ S.D = 0.73).

Keywords : instructional design, Case-Based Learning, Collaborative Learning, Pre- Service Teachers

บทนำ

ปรากฏการณ์ที่มีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงทักษะการดำเนินชีวิตในโลกศตวรรษที่ 21 [1] [2][3] [4] ใน 7 เรื่อง ซึ่งทุกคนต้องตระหนักที่จะนำไปสู่เหตุผลและประเด็นการปรับเปลี่ยนบทบาทครู วิธีการเรียนของนักเรียน การจัดหลักสูตรสถานศึกษาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ครูเป็นบุคคลสำคัญในการพัฒนาการศึกษา การพัฒนาครูจึงจำเป็นอย่างยิ่งในโลกยุคปัจจุบันที่กระแสแห่งความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสารไหลบ่าข้ามพรมแดนมาถึงกันอย่างรวดเร็ว ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้รูปแบบการเรียนรู้และวิธีแสวงหาความรู้กำลังปรับเปลี่ยนไปจากระบบการเรียนแบบดั้งเดิม ที่มีครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียนเพียงฝ่ายเดียว ไปสู่รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองที่นักเรียนสามารถแสวงหาและสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น ท่ามกลางสถานะเช่นนี้จึงเป็นสิ่งที่ท้าทายยิ่งสำหรับครูในการจัดการองค์ความรู้ให้บังเกิดผลต่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียน ครูจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานหรือดำเนินกิจกรรมในวิชาชีพครูได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการขององค์กรการศึกษา ตั้งแต่โรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษา และกระทรวงศึกษาธิการ [5] สมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 โดยแปลจากมาตรฐานครูในมลรัฐฟลอริดา (Florida Education Standards Commission) สรุปได้ว่า ครูต้องมีสมรรถนะใช้เทคนิคและยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมในการส่งเสริมให้นักเรียนคิด สามารถใช้ยุทธศาสตร์การเรียนการสอนที่หลากหลาย มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา สามารถสร้างสรรค์บรรยากาศการเรียนรู้อ และ สามารถวางแผนการสอนและดำเนินการตามแผนได้อย่างหลากหลาย[6]

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นคณะที่ผลิตนักศึกษาเพื่อไปประกอบวิชาชีพครู บุคคลที่กำลังจะเข้าสู่วิชาชีพครูจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนอบรมเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจหลายสิ่งหลายอย่างเกี่ยวกับความเป็นครู เช่น เนื้อหาสาระที่จะต้องนำไปสอนนักเรียน ระเบียบวิธีการสอนที่เหมาะสมกับลักษณะวิชาต่าง ๆ การปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับฐานะความเป็นครู การยึดถือปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ [5] รวมทั้งต้องมีความรู้ในมาตรฐานวิชาชีพครูในสาระต่าง ๆ โดยเฉพาะ มาตรฐานความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน ซึ่งได้แก่ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การออกแบบสื่อการเรียนรู้ การเลือกใช้แหล่งเรียนรู้ การออกแบบชิ้นงาน และภาระงาน รวมทั้งการออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นต้น ความพยายามของครูที่มีประสิทธิภาพนั้นหมายรวมถึง การที่ครูเป็นผู้ดำเนินการเชิงรุก (proactive) มีความรับผิดชอบ (responsive) และเป็นผู้สนับสนุน (supportive) การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ บรรยากาศการเรียนรู้ด้านจิตวิทยาหรือทางด้านจิตใจ จะช่วยสร้าง

ความรู้สึกให้นักเรียนเกิดความสบายใจในการเรียน ปราศจากความกลัวและวิตกกังวล มีบรรยากาศของการสร้างสรรค์เร้าความสนใจให้นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยความสุข นักเรียนจะเกิดความรู้เช่นนี้ ขึ้นอยู่กับ “ครู” เป็นสำคัญ ทั้งในเรื่องของบุคลิกภาพ พฤติกรรมการสอน เทคนิคการปกครองชั้นเรียน รวมทั้งปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน

ในการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องอาศัยหลักการหรือวิธีการที่เหมาะสมเพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียน ดังที่ วัชรวิภา เถาเรียนดี [7]กล่าวถึงยุทธวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการคิด ประกอบด้วย การจัดการเรียนรู้แบบ CATS (Classroom Assessment Techniques) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning Strategies) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) การจัดการเรียนรู้โดยการค้นคว้าอิสระ (Independent Investigation Learning) และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Case - Based Learning สำหรับวิธีที่จะช่วยในการพัฒนาและส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา ได้ร่วมกันเรียนรู้เป็นกลุ่ม มีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และมีการนำเสนอความรู้คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ Case - Based Learning ซึ่งเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ครู ชั้นเรียน และโรงเรียน สอดคล้องกับ ประณัฐ กิจรุ่งเรือง[8] ได้กล่าวว่า การใช้กรณีประกอบการสอนเป็นวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์สถานการณ์แวดล้อมทั้งทางสังคมและทางกายภาพเฉพาะเรื่องกรณีที่น่านำมาใช้ในการสอน จะเป็นเรื่องสมมติขึ้นหรือเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงก็ได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาและเกิดความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ขึ้น ครูผู้สอนนำกรณีมาใช้ในเชิงอุปนัย (Inductive) หรือนิรนัย (Deductive) ขึ้นอยู่กับความมุ่งหมายของครูเอง ถ้านำมาใช้ในเชิงอุปนัย ครูจะยกกรณีให้ผู้เรียนวิเคราะห์เพื่อสรุปปัญหา แนวคิด และแนวทางนำมาใช้แก้ปัญหาเอง แต่ถ้าใช้ในเชิงนิรนัย ครูจะอธิบายหลักการ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ แล้วยกกรณีขึ้นมาประกอบเป็นตัวอย่างชัดเจนขึ้น ซึ่งผลการวิจัยของ Hays [9] ที่พบวิธีการสอนโดยใช้ Case - Based Learning เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ที่เน้นการแสดงบทบาทและการแก้ปัญหาของผู้เรียน โดยเน้นความร่วมมือแบบทีมมากกว่า และยังเน้นการสืบค้นความรู้ที่มากกว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรืออาจจะเรียกว่า การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมพลัง (Collaborative Learning) นับว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือมิใช่เป็นเพียงจัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม แต่ผู้สอนจะต้องพยายามใช้กลยุทธ์วิธีให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการประมวลสิ่งที่มาจากการทำกิจกรรมต่างๆ จัดระบบความรู้สรุปเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเองเป็นหลักการสำคัญ[10] อีกทั้ง ไพฑูรย์ และคณะ [11] ได้กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นวิธีการเรียนการสอนแบบทำงานรับผิดชอบร่วมกันเน้นการมีความสนใจร่วมกันของสมาชิกมากกว่าระดับความสามารถ บทบาทของสมาชิกทุกคนมีความชัดเจนและทำงานไปพร้อม ๆ กัน ศึกษา ค้นคว้า ปฏิบัติงานและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การเรียนแบบนี้เน้นการยอมรับในบทบาทหน้าที่ของกันและกัน รวมทั้งสามารถแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นซึ่งกันและกันได้ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ Gokhlae [12]ที่เห็นว่า Collaborative Learning เป็นวิธีการสอนที่เน้นกระบวนการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กเพื่อจุดหมายร่วมกัน ผู้เรียนจะมีความรับผิดชอบซึ่งกันและกัน เพื่อผลสำเร็จร่วมกัน ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผู้สอนจะต้องเลือกเทคนิคการจัดการเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมที่จะร่วมกันทำกิจกรรม รับผิดชอบงานของกลุ่มร่วมกัน โดยที่กลุ่มจะประสบความสำเร็จได้ เมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้บรรลุตามจุดมุ่งหมายเดียวกัน นั่นคือ การเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง จากความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน Case Based Learning (CBL) และการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมพลัง (Collaborative Learning) หากนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนก็จะสามารถพัฒนานักศึกษาคู ให้มีความรู้และความสามารถในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมพลัง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาคู

2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3. เพื่อศึกษาความสามารถในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาครู โดยใช้การเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือพลัง เพื่อหาคุณภาพงานวิจัยด้านหลักสูตร การสอนและการนิเทศ

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 462 202 วิธีสอนทั่วไป ในภาคการศึกษาปลาย 2560 จำนวน 4 หมู่เรียน จำนวน 76 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 462 202 วิธีสอนทั่วไป ในภาคการศึกษาปลาย 2560 จำนวน 1 หมู่เรียน ได้แก่ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย จำนวน 25 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือพลัง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรู้เรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และความสามารถในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้

4. ระยะเวลา ดำเนินการศึกษาทดลอง ในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2560 (มกราคม - มิถุนายน 2561) จำนวน 9 สัปดาห์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบแผนการวิจัย Pre – Experimental Research แบบหนึ่งกลุ่มทดสอบก่อนทดสอบหลัง โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One – Group Pretest - Posttest Design [13] ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลองแบบ One – Group Pretest - Posttest Design

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือพลัง
2. แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน
3. แบบประเมินความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ จำนวน 20 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือพลัง

1.1 วิเคราะห์การจัดการเรียนรู้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือพลัง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งไทยและต่างประเทศ

1.2 การศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรตามรายวิชา 462 202 วิธีสอนทั่วไป ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

1.3 สร้างกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือพลัง

1.4 เสนอกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงรวมพลัง ต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน คือ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน/วิธีสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาชีพครู และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสม เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับคือมากที่สุด มาก ปานกลางน้อยและน้อยที่สุด ของ Likert's Five Rating Scales [13] โดยกำหนดเกณฑ์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงรวมพลัง สำหรับการให้ความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายค่าความคิดเห็นโดยได้จากแนวคิดของ Best [14] ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง มีค่า 0.50 ขึ้นไป

1.5 ปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงรวมพลัง ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.6 นำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงรวมพลัง ที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับกาสร้างแบบทดสอบ จากเอกสาร หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 หน่วย ได้แก่ 1) เทคนิควิทยาการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 ข้อ 2) ผลิตภัณฑ์และการพัฒนาวัตกรรมในการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ 3) การวัดและประเมินผล จำนวน 8 ข้อ และ 4) การบริหารจัดการชั้นเรียน จำนวน 2 ข้อ รวมจำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนคือตอบถูกได้ 1 คะแนนและตอบผิดได้ 0 คะแนน

2.3 เสนอแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 หน่วย นำมาให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนตรวจสอบและนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence :IOC) ของเครื่องมือได้คะแนนดัชนีความสอดคล้องมีค่า 0.66-1.00 แสดงว่าแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 หน่วยมีความเหมาะสมสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์

2.4 นำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษาปลาย 2560 สาขาวิชาการประถมศึกษา จำนวน 23 คน

2.5 นำผลการทดลองมาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาคุณภาพตรวจสอบค่าความยากง่ายของแบบทดสอบปรนัย คือ สัดส่วนจำนวนผู้ตอบข้อสอบถูกในแต่ละข้อต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด โดยใช้เกณฑ์ความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 ตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบปรนัย คือการตรวจสอบว่าข้อสอบสามารถจำแนกนักศึกษาเก่ง และนักศึกษาน้อยได้ดีเพียงใด โดยใช้เกณฑ์อำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 - 0.70

2.6 ตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) คือการตรวจสอบผลการวัดที่สม่ำเสมอและคงที่โดยผู้วิจัยเลือกแบบทดสอบแบบปรนัยที่ผ่านเกณฑ์มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยวิธีการของคูเดอร์ - ริชาร์ดสันจากสูตร KR-20 โดยใช้เกณฑ์ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.75 เป็นต้นไป ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งหมด 0.96

2.7 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้

2.8 นำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบประเมินความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้

3.1 การศึกษาวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกิจกรรมการเรียนรู้ การออกแบบการเรียนรู้ การเขียนแผนการสอน

3.2 สร้างแบบประเมินความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ จำนวน 20 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด ของ Likert's Five Rating Scales [13]

3.3 นำแบบประเมินความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้ และด้านการวัดและประเมิน เพื่อนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบ (Index of Objective Congruence : IOC) ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ต้องมีค่า .50 ขึ้นไป

3.4 นำแบบประเมินความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ ที่แก้ไขแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การดำเนินการทดลองในการวิจัย

ในการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการทดลอง เป็นขั้นที่ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ผู้วิจัยชี้แจงเกี่ยวกับขั้นตอนกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน Case Based Learning (CBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงรวมพลัง (Collaborative Learning) ในหน่วยการเรียนรู้ ทั้ง 4 หน่วย และวิธีวัดและประเมินผล และการทดลองสอนจริงในสถานศึกษา โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการดำเนินการทุกขั้นตอน

1.2 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ 4 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 30 ข้อ ก่อนเรียน (pretest) ฉบับเดียวกับแบบทดสอบหลังเรียน

2. ขั้นตอนทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงรวมพลัง ที่สร้างไว้และใช้เครื่องมือในการวิจัยที่เตรียมไว้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 เวลาที่ใช้ในการทดลองตามรูปแบบของกิจกรรมฯ ใน 4 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 7 สัปดาห์ ๆ ละ 1 วัน รวม 2 ชั่วโมง

2.3 เนื้อหาที่ใช้ทดลองสอน คือ รายวิชา 462 202 วิธีสอนทั่วไป จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ เทคนิควิทยาการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 สัปดาห์ ผลผลิตและการพัฒนาวัตกรรมในการเรียนรู้ จำนวน 1 สัปดาห์ การวัดและประเมินผล 2 สัปดาห์ และการบริหารจัดการชั้นเรียน

2.4 นักศึกษาแบ่งกลุ่มตามกิจกรรมการเรียนรู้ และ ฝึกปฏิบัติการออกแบบแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

2.5 ผู้วิจัยประเมินแผนกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม

2.6 ดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเอง

3. ขั้นตอนหลังการทดลอง ภายหลังเสร็จสิ้นการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ 4 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วนำข้อมูลที่ได้นำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

ผลการวิจัย

1. รูปแบบการกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงรวมพลัง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6 ขั้น มีชื่อย่อว่า DAISI 6 Steps ได้แก่

ขั้นที่ 1 กำหนดสถานการณ์หรือเหตุการณ์ (Define a situation or event) ผู้สอนให้นักศึกษาจัดกลุ่มขนาดเล็ก 4-5 คน และผู้สอนนำเสนอกรณีศึกษาที่เป็นสถานการณ์หรือเหตุการณ์จริงหรือจำลอง จากข่าวหนังสือพิมพ์ สื่อสังคมออนไลน์ เว็บไซต์ เป็นต้น ทั้งในด้านบวก ดี และด้านลบ ไม่ดี

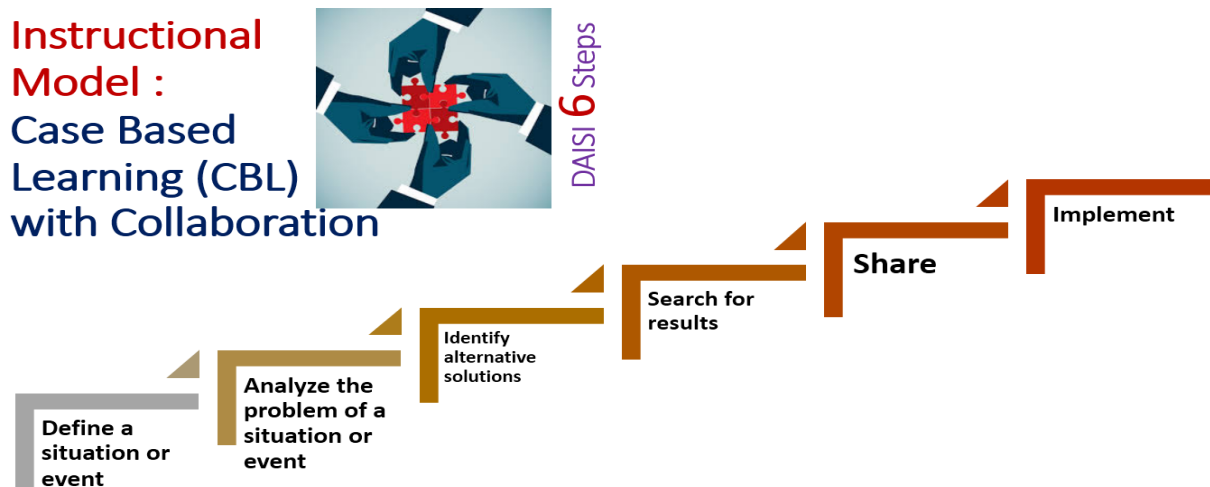
ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ปัญหาของสถานการณ์หรือเหตุการณ์ (Analyze problems of the situation or event) โดยสมาชิกในกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์กรณีศึกษา สถานการณ์หรือเหตุการณ์ในภาพรวม ซึ่งจะนำไปสู่การค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ โดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล และนำมาอภิปรายร่วมกัน โดยผู้สอนใช้แนวทางตั้งคำถาม เทคนิค 5 W 1 H (What Who When Where Why How) และให้นักศึกษาค้นหาสาเหตุของปัญหาว่าคืออะไร ทำไมจึงเกิดเหตุการณ์แบบนี้

ขั้นที่ 3 ระบุทางเลือก (Identify alternative solutions) สมาชิกในกลุ่มร่วมกันระดมสมองเพื่อหาวิธีการศึกษกรณีศึกษาที่หลากหลายทางเลือก และระบุเลือกวิธีวิธีการที่เหมาะสม ด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่งที่สมาชิกกลุ่มเห็นว่าเป็นวิธีการที่ดีที่สุด และสอดคล้องกับหลักการ (Principle) แนวคิด (Concept) ทฤษฎี (Theory) และงานวิจัย (Research) ของใครที่ได้ทำไว้

ขั้นที่ 4 การค้นหาผลลัพธ์ (Search for results) โดยสมาชิกในกลุ่มร่วมกันนำทางเลือก หรือแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมที่สุด ตามบริบทของตนเอง และของผู้เรียน

ขั้นที่ 5 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Share) นักศึกษาตรวจสอบคำตอบหรือแนวทางที่ค้นพบ โดยนำเสนอวิธีการปฏิบัติที่ค้นพบหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนกลุ่มอื่นได้รับรู้ด้วย ผู้สอนและนักศึกษ้อภิปรายเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัตินั้นๆ

ขั้นที่ 6 นำผลลัพธ์ไปใช้ (Implement) โดยนักศึกษากลุ่มอื่นสามารถนำวิธีการปฏิบัติที่ค้นพบถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกกลุ่มไปใช้ในการปฏิบัติต่อไป (ดังรูปที่ 1)

รูปที่ 1 กิจกรรมการเรียนรู้ 6 ขั้น (DAISI 6 Steps)

2. ผลของการใช้กิจกรรมการเรียนการสอน DAISI 6 Steps พบว่า ผลการเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ที่ศึกษาในรายวิชา 462 202 วิธีสอนทั่วไปหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมพลัง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลการเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ก่อนและหลังเรียน

การทดสอบ	จำนวนนักศึกษา	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	ค่า t
ก่อนเรียน	25	30	15.48	1.80	39.45*
หลังเรียน	25	30	23.92	1.89	

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.ความสามารถในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ที่ศึกษาในรายวิชา 462 202 วิธีสอนทั่วไป โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมพลัง อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D = 0.73) รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลความสามารถในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาครู

รายการประเมิน	ระดับความสามารถ					
	กลุ่มที่					
	1	2	3	4	5	6
1. แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องสัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้	4	4	5	4	4	4
2. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน(ตามที่กำหนด)	5	4	4	4	5	4
3. ความสอดคล้องของสาระสำคัญ/ความคิดรวบยอดกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้	4	5	4	4	4	4
4. ตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียนให้เกิด KPA	4	5	4	5	4	4
5. จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนครอบคลุมด้าน KPA	4	4	5	4	4	4
6. ชิ้นงานและภาระงานเหมาะสมกับตัวชี้วัด	5	4	5	4	5	5
7. สาระการเรียนรู้ เหมาะสมกับเวลาและตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้	4	5	5	4	4	5
8. กิจกรรมการเรียนรู้แบ่งเป็นขั้นตอนตามความเหมาะสม	5	5	4	5	5	4
9. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้และระดับชั้นนักเรียน	4	4	5	4	4	4
10. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย และสามารถปฏิบัติได้จริง	5	4	4	4	5	4
11. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาครอบคลุมด้านองค์ความรู้ กระบวนการและเจตคติ	4	4	5	4	4	4
12. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิดของนักเรียน	4	5	4	4	4	4
13. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องคุณลักษณะที่พึงประสงค์	4	5	4	5	4	4
14. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้นักเรียนปฏิบัติจริง	5	4	5	4	5	4

รายการประเมิน	ระดับความสามารถ					
	กลุ่มที่					
	1	2	3	4	5	6
15. แผนการจัดการเรียนรู้กำหนดวัตถุประสงค์ สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสม	5	5	4	4	5	4
16. แผนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	4	4	4	4	5	4
17. นักเรียนใช้สื่อด้วยตนเอง	4	4	5	5	5	4
18. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมสมรรถนะการเรียนรู้	4	5	5	4	5	4
19. การวัดและประเมินผลระบุเครื่องมือวัดและประเมินไว้อย่างชัดเจน	4	5	5	4	4	4
20. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้	4	4	4	4	4	4
รวม	86	89	90	84	89	82
เฉลี่ย(\bar{X})	4.30	4.45	4.50	4.20	4.45	4.10
S.D	0.73	0.68	0.76	0.81	0.74	0.68
ระดับคุณภาพ	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดี	ดีมาก	ดี
เฉลี่ยรวม(\bar{X})	4.33					
S.D	0.73					
ระดับคุณภาพ	ดีมาก					

อภิปรายผล

1. การพัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงรวมพลัง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา ศึกษาศาสตร วิทยาลัยศิลปากร ได้ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เรียกว่า “DAISI 6 Steps” มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 กำหนดสถานการณ์หรือเหตุการณ์ (Define a situation or event) ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ปัญหาของสถานการณ์หรือเหตุการณ์ (Analyze problems of the situation or event) ขั้นที่ 3 ระบุทางเลือก (Identify alternative solutions) ขั้นที่ 4 การค้นหาผลลัพธ์ (Search for results) ขั้นที่ 5 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Share) และขั้นที่ 6 นำผลลัพธ์ไปใช้ (Implement) จากทั้ง 6 ขั้น ขั้นที่สำคัญคือขั้นที่ 1 กำหนดสถานการณ์หรือเหตุการณ์ (Define a situation or event) เพราะเป็นขั้นที่อาจารย์ผู้สอนจะต้องจัดหากรณีศึกษาที่ตรงกับเนื้อหา และน่าสนใจตรงกับเรื่องหรือหน่วยที่สอน เพื่อให้ให้นักศึกษาได้จะได้นำมาสู่ขั้นที่ 2 คือ วิเคราะห์ปัญหาของสถานการณ์หรือเหตุการณ์ หากผู้สอนจัดหากรณีศึกษาได้ตรงกับเรื่องที่สอนได้จะทำให้การเรียนการสอนเกิดการวิเคราะห์หรือระบปัญหาในขั้นที่ 2 ได้ และร่วมมือกันเรียนรู้ไม่ได้ ดังที่มีนักวิชาการหลายคนได้เสนอไว้ Case - Based Learning เป็นการสร้างกรณีศึกษาอันเป็นจุดแข็งเพื่อการแสวงหาความรู้ใหม่ผ่านการประยุกต์ใช้และการอภิปราย เนื่องจากเป็นการบูรณาการเรียนรู ดังนั้น ผู้เรียนจึงต้องเป็นผู้รวบรวมข้อมูลข่าวสารความรู้ และคัดกรองความสำคัญของข้อมูลที่มีและไม่มีประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับ Harman [15] ได้กล่าวอีกว่า Case - Based Learning เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นพื้นฐาน โดยทั่วไป

จะนิยามจากกรณีศึกษาที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวกับการศึกษา เป็นกระบวนการที่มุ่งให้นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ด้วยเนื้อหาที่พวกเขาเรียนในชั้นเรียน โดยใช้วิธีการแบบมีอาชีพ โดยกระบวนการดังกล่าวจะกำหนดสถานะผู้เรียนให้แก้ปัญหาผ่านการกระตุ้นจากสถานการณ์จำลองในชีวิตจริง และ แบบร่วมแรงร่วมพลัง (Collaborative Learning) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้ [16] ซึ่งสอดคล้องกับ Slavin, Robert E. [17] ที่กล่าวว่า เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยทั่วไปมีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการเรียนต่างกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับการสอน และช่วยเพื่อนสมาชิกให้เกิดการเรียนรู้ด้วย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน คือ เป้าหมายของกลุ่ม และในขั้นที่ 2 วิเคราะห์ปัญหาของสถานการณ์หรือเหตุการณ์ (Analyze problems of the situation or event) ผู้สอนจะต้องเริ่มใช้คำถามง่าย ๆ เพื่อทบทวนความรู้ของนักศึกษา ก่อน โดยใช้เทคนิค 5 W 1 H (What Who When Where Why How) จากนั้นก็ใช้คำถามที่มีระดับสูงขึ้นเน้นให้นักศึกษาใช้กระบวนการคิดขั้นสูง เป็นคำถามลักษณะที่ท้าทายเพื่อให้นักศึกษาค้นหาสาเหตุของปัญหาว่าคืออะไร ทำไมจึงเกิดเหตุการณ์นี้ หากนักศึกษาเป็นครูหรือนักเรียนจะอย่างไรเป็นต้น เพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้คำถามเป็นการมุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิดของผู้เรียน ผู้สอนจะต้องป้อนคำถามในลักษณะต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือประมาณค่า [18]

2. ความสามารถในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะ สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ที่ศึกษาในรายวิชา 462202 วิธีสอนทั่วไป โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมพลัง อยู่ในระดับดีมาก ($= 4.33$, $S.D = 0.73$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาได้ศึกษางานตัวอย่างจากสารสนเทศที่ผู้วิจัยได้นำเสนอในกลุ่ม Face book ของชั้นเรียน และประเด็นคำถาม โดยใช้กรณีศึกษาทั้ง ในด้านไม่ดี และ ด้านดี ของครูจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งสื่อออนไลน์ และ ข่าวจากสิ่งพิมพ์ และโทรทัศน์ครู ในเรื่องเทคนิควิทยาการจัดการเรียนรู้ ผลิตภัณฑ์และการพัฒนาวัตกรรมในการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การบริหารจัดการชั้นเรียน ทำให้นักศึกษาได้มีกรณีศึกษาของครูที่สอนดี ๆ เป็นตัวอย่างที่ดีในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ Mellish and Brink [19] ได้เสนอว่า Case – Based Learning นักศึกษาศึกษาและทำความเข้าใจ และเตรียมพร้อมที่จะวิเคราะห์วิจารณ์สาระสำคัญในกรณี และร่วมกันวิเคราะห์วิจารณ์กรณีศึกษา ซึ่งเป็นการใช้กระบวนการกลุ่มในการเรียนรู้ในขณะนี้ นักศึกษาอาจต่อต้านข้อคิดเห็นใหม่ ๆ ที่ขัดแย้งกับความเชื่อของตน อีกทั้ง Brett [20] ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ Case – Based Learning เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตรวจสอบสมมติฐานจากคำตอบที่ค้นพบและในขั้นนี้มีการนำเสนอให้เพื่อนกลุ่มอื่นได้รับรู้ด้วย และ นำผลลัพธ์ไปใช้ นำผลลัพธ์ที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกกลุ่มมาใช้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้

1. การใช้การจัดการเรียนรู้ แบบ“DAISI 6 Steps” ผู้สอนต้องเลือกกรณีศึกษา จากสารสนเทศ สังกมออนไลน์ ข่าว สิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ครู ทั้งในด้านบวก/ดี และด้านลบ/ไม่ดีให้เหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ดังนั้นผู้สอนจะต้องมีความสามารถในการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาจากวิดีโอ/สารสนเทศก่อนเข้าชั้นเรียน

2. การใช้การจัดการเรียนรู้ แบบ“DAISI 6 Steps” อาจารย์ต้องมีการตั้งเงื่อนไข และวางแผน แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ และเกณฑ์การประเมินผลงาน ให้นักศึกษาทราบตั้งแต่ชั่วโมงแรก

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน Case Based Learning (CBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมพลัง (Collaborative Learning) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาอื่น ๆ

2.ควรมีการวิจัยโดยใช้แนวคิด กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน Case Based Learning (CBL) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมพลัง (Collaborative Learning) เพื่อพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการคิด วิเคราะห์ การแก้ไขปัญหา การคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] Global Megatrends. 21st Century Megatrends. [อินเทอร์เน็ต]. 2012. [cited 2017 October 21] Available from : <https://publications.csiro.au/rpr/download?pid=csiro:EP126135&dsid=DS2>
- [2] Canton, J. The Extreme Future: The Top Trends That Will Reshape the World for the Next 5, 10, and 20 Years. Dutton, New York; 2006.
- [3] George and Meredith Friedman . The Future of War (Power technology and American World Dominance in the 21st Century .3 edition; 2011.
- [4] วิจารณ์ พานิช. วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21.กรุงเทพฯ : มูลนิธิสคคท-สฤษดิ์วงศ์; 2555.
- [5] ชนสิทธิ์ สิทธิสุนเนิน. เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 111106 ความเป็นครูในสังคมไทย. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี : ม.ป.ท; 2557.
- [6] สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. รายงานการวิจัย สมรรถนะครูและแนวทางการพัฒนาครูในสังคมที่เปลี่ยนแปลง. กรุงเทพมหานคร: สกศ. กระทรวงศึกษาธิการ; 2551.
- [7] วัชรรา เล่าเรียนดี. รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 4. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร; 2552.
- [8] ประณัฐ กิจรุ่งเรือง. การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษาทางศาสตร์การเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาวิชาชีพครู. [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต]. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร; 2553.
- [9] Hays R. A practical guide to curriculum design: problem-based, case-based or traditional? Richard Hays, The Clinical Teacher. Vol5, 2, 73–77, June 2008. The clinical teacher. 2008;5(2):73–7; 2008.
- [10] พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิด วิธีและเทคนิคการสอน. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์; 2544.
- [11] ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และคณะ. เติบโตเต็มตามศักยภาพผู้ศตวรรษที่ 21 ของการศึกษาไทย.กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2557.
- [12] Anuradha, Gokhale. A. Collaborative Learning Enhances Critical Thinking. [Internet]. 1995 [cited 2017 January 25] Available from : <http://borg.lib.vt.edu/ejournals/JTE/jte-v7n1/gokhale.jte-v7n1.html> (Fall); 1995.
- [13] มาเรียม นิลพันธุ์. วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร; 2558.
- [14] Best, J. W. Research in Education. 3rd ed. New Jersey: Prentice hall Inc; 1977.
- [15] Harman, T., Bertrand, B., Greer, A., Pettus, A., Jennings, J., Wall-Bassett, E., & Babatunde, O. Case based learning facilitative critical thinking in undergraduate nutrition education: students describe the big picture. Journal of the Academy of Nutrition and Dietetics 2015;115(3):378-388; 2015.
- [16] อารมณ์ ใจเที่ยง. หลักการสอน. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์; 2550.
- [17] Slavin, Robert E. Cooperative Learning Theory, Research and Practice. 2nd; 1995.
- [18] อนุรักษ์ ดวงพระเกษ. การจัดการเรียนรู้โดยใช้คำถามตามแนวทางการคิดระดับสูงของบลูม. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี 2561;8 (3):130-138.
- [19] Mellish, JM & Brink, H. Teaching the practice of nursing: a text in nursingdidactics. 3rd Edition. Durban: Butterworth; 1990.
- [20] Brett E. “Stanaland MD ; Once-daily budesonide aqueous nasal spray for allergic rhinitis: A review”. Clin Ther 2004;26(4):473-92. ; 2004.